

Ο αββάς Ωρσίσιος και η παραβολή με το λυχνάρι για την αμέλεια

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

Ο όσιος Παχώμιος διδάσκεται από τον Άγγελο.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ο αββάς Ωρσίσιος ήταν μαθητής του Αγίου Παχωμίου. Τον όρισε δε διάδοχό του

και ηγούμενο της τρίτης μονής που είχε ιδρύσει στην τοποθεσία Χηνοβοσχείον.

Ο Ωρσίσιος επαναλάμβανε συχνά με ταπείνωση κάτι που του είπε ο Άγιος Παχώμιος:

«Αφού δεν έλαβες πολλή γνώση από τον Θεό, να μιλάς με παραβολές και ο Θεός θα ενεργήσει το σωστό».

Δυστυχώς μια παραβολή σώθηκε από τις παραβολές που είναι επίκαιρη και για σήμερα που την παραθέτουμε.

«Ξέρουμε ότι ο ουράνιος Πατέρας μας μάς δίδαξε την τέλεια γνώση μέσα από τις αγίες Γραφές. Παρ' όλη τη φτώχεια του μυαλού μου νομίζω ότι, αν ο άνθρωπος δεν φυλάξει καλά στην καρδιά του τον λόγο της Αγίας Γραφής, όλα όσα άκουσε τα ξεχνάει και τα παραμελεί. Τότε ο διάβολος, που θα βρει πρόσφορο τόπο να δράσει, νικά τον άνθρωπο.

Για παράδειγμα σας φέρνω το λυχνάρι, που το έχουν σωστά προετοιμάσει και λάμπει. Αν στη συνέχεια το αμελήσουν και δεν του βάλουν λάδι, αρχίζει σιγά-σιγά να σβήνει, ενώ ταυτόχρονα το σκοτάδι δυναμώνει.

Κι όχι μόνο αυτό, αλλά κάποτε κάποιος ποντικός το πλησιάζει, για να φάει το φυτίλι. Πριν όμως σβήσει τελειωτικά, δεν μπορεί να κάνει τίποτα.

Όταν όμως διαπιστώσει ότι το φυτίλι δεν έχει ούτε φως ούτε θερμότητα, το τραβάει για να το φάει. Το αποτέλεσμα είναι να ρίξει κάτω το λυχνάρι. Κι αν αυτό είναι πήλινο, καταστρέφεται, αν όμως είναι χάλκινο, το παίρνει ο οικοδεσπότης, το περιποιείται και το ξαναβάζει στη θέση του.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με την ψυχή που την αμελούμε.

Όσο σιγά-σιγά το Άγιο Πνεύμα απομακρύνεται απ' αυτήν, ώσπου να σβήσει τελείως η θερμότητά της, ο διάβολος κατατρώγει την προθυμία της και η κακία αφανίζει το σώμα.

Κι αν εκείνος ο άνθρωπος είναι καλής διαθέσεως προς τον Θεό, έστω κι αν τον άρπαξε η αμέλεια, ο Θεός, που τον συμπονεί, του βάζει τον φόβο Του και την ανάμνηση των κολάσεων, για να συνέλθει από εδώ κι εμπρός και να ζήσει με πολλή ασφάλεια, μέχρι την έλευση του Κυρίου».

Απόσπασμα από τον «Βίο Παχωμίου», πρώτος 118/ΒΕΠ 40, 176,28-177,6.

<https://bit.ly/3g7Q7gY>